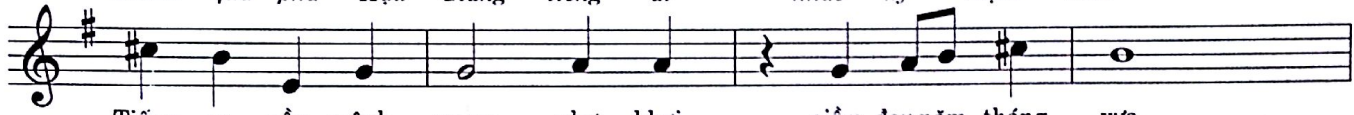

CHIỀU QUA PHÀ HẬU GIANG

TRỊNH LÂM NGÂN

Chiều qua phà Hậu Giang tiếng ai hát dạo buồn thay.
Chiều qua phà Hậu Giang tiếng ai nhắc kỷ niệm xưa.

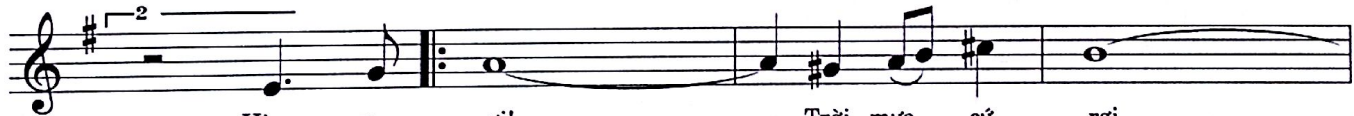
Tiếng ca sầu mênh mang như khơi niềm đau năm tháng xưa
Tiếng ca gọi trong tim bao nhiêu niềm đau chưa lãng quên..

Chân nạng gỗ thấp cao, kéo lê đời theo giòng nhạc đưa.
Nhưng người qua vẫn qua bước vô tình không hề dừng chân.

Manh chiến y phai màu khúc ca nào gọi sầu khôn người.
Ôi sót sa trong lòng, tiếng ca buồn chìm vào trong mưa..

Hồ... ơ... ơi!
Hồ... ơ... ơi...
Trời mưa cứ rơi
Nào ai biết chẳng.

Uớt cả người ca lẫn cây đàn, tất tả ngược xuôi khách thưa dần.
Nhưng kẻ ngày xưa đã âm thầm, hiển dằng cả đời trai giữa xa trường

Mà còn ngồi nhêu ngao Hồ.. ơi..
giờ còn lại chỉđây?.